

Vyjádření vedoucího diplomové práce Jessicy Bechyňové

Svoboda hercova projevu

DAMU 2021

Studentka Jessica Bechyňová si zvolila téma, které je bezesporu zajímavé a důležité, ovšem také nesnadné k řešení. Samozřejmě už i proto, že přesné chápání fenoménu svobody (ať už obecně anebo konkrétně svobody projevu herce) je mimořádně složité. Studentka zvolila zajímavý postup. Bystře kombinuje vybrané názory autorit (především M. Čechova, ale i dalších) a konfrontuje je s vlastními prožitky v různých fázích studia herectví na DAMU.

Na studiu vybraných dramatických postav řeší hledání tématu postavy, artikulaci hereckého projevu a komplexnost postavy za pomoci hledání gest. Začátek svého hereckého vývoje studentka dokumentuje zápasem s vlastním nitrem i tělem, s hledáním a využíváním správného tělesného napětí předávaného postavě. Nezládané napětí zabraňuje artikulovanému pohybu (a obecně projevu, jednání) na jevišti. Studentka výklad podkládá pozoruhodnou schopností introspekce.

Hledání artikulace hereckého projevu autorka demonstruje na hereckých etudách i na dramatickém textu Oscara Wilda. Pěkně ukazuje, jak je podstatné dospět ke schopnosti fázování projevu a navazování těchto částí na sebe. Dodejme, že jde o hledání a zjemňování smyslu pro rytmus, který jak v životě, tak na scéně pomáhá porozumění projevu, jednání, expresi, a to jak na sobě samém (například při různých cvičných etudách), tak na dramatických postavách.

Tuto část práce uzavírá autorka reflexí práce na roli Kateřiny Ivanovny (z Bratrů Karamazových). Všechny postavy vycházející z Dostojevského jsou mimořádně náročné právě ve zvládnutí prolínání vnějšího a vnitřního světa a také v uchopování vnitřního dialogu postav. Zde studentka opět prokazuje schopnost jemného rozlišování a dokumentování vlastního usilování o věrohodný herecký tvar. Tento oddíl předložené práce je také nejjobsažnější a do hloubky herecké práce odkazující. Například rozbor tzv. psychologického gesta je veden citlivě se snahou o co největší srozumitelnost.

Další oddíl se věnuje již pokročilé etapě herecké přípravy, totiž práci v Disku. Autorka kombinuje popis práce na postavě (konkrétně na postavě Charlotty

z Višňového sadu) a souběžně i stálé cvičení bazálních dovedností, zde konkrétně storytellingu, jak se mu studenti učili od Thomase Ostermeiera. Tato část herecké průpravy je analyzovaná již velmi obsáhle, včetně vztahů a dynamiky napětí mezi postavami (konkrétně viz Bergmanovo *Léto s Monikou*)

Navazující část práce je věnovaná zkušenostem mimo Disk, konkrétně na plzeňském festivalu Divadelní léto. Zde autorka popisuje již značně zasvěceně a zrale sbírání dalších hereckých zkušeností, jejich propojování v žádoucí výsledný tvar. Jedna ze závěrečných částí je věnovaná také autorčiným základním zkušenostem s filmovým herectvím.

V závěru práce jsou dovedně sestavené hlavní autorčiny intelektuální a hlavně praktické poznatky.

Autorčina dosažená herecká zkušenost nabývá podoby jakoby odpovědi na název předkládané práce, totiž že svoboda tvorby musí mít své hranice.

V závěru chci říct, že v celé předložené práci studentka prokazuje a výstižně dokládá postupné pronikání do herecké profese a osvojování si stavebních dovedností. Konstatuji, že to vše je podáno čtivě, přesvědčivě, psychologicky podloženě.

Studentka Jessica Bechyňová při přípravě své diplomové práce se mnou konzultovala a reagovala na připomínky.

Práci doporučuji k obhajobě před příslušnou komisí.

Praha, 9. září 2021

Jiří Šípek